

El primer pla d'atenció integral a les persones amb trastorn mental greu, que atindrà l'1% de la població de la comunitat amb algun tipus de trastorn mental greu. Estem parlant de 50.000 persones directament, 200.000 persones si fem una projecció de les famílies. I el Pla d'infraestructures per a persones amb diversitat funcional per trastorn mental greu de la Comunitat Valenciana, també 2018-2022, per donar resposta a les necessitats de les persones amb diversitat funcional per trastorn mental greu. *(Soroll de papers)*

Hem creat les comissions de gestió de casos amb la incorporació de professionals per a establir els mecanismes de coordinació i derivació a altres recursos, dissenyant els itineraris inicialment a l'Hospital de Gandia, Hospital General de València, Hospital d'Alacant, Elda i Castelló, i a cada zona sanitària.

Hem ampliat del pressupost de l'IVAS amb un total de tres milions, un poquet més de tres milions d'euros per a assumir també la gestió de diverses residències i l'atenció a tuteles. En concret, de les residències noves que gestionarà l'IVAS, que són Ontinyent, Alcoi i Torrevieja, la d'Alcoi serà també de salut mental.

Estem dignificant les xarxes del tercer sector a través del concert, que implica l'ampliació de 479 noves places de diversitat funcional en general amb un increment pressupostari del 8,37%, és a dir, de 7,8 milions en 2018 –digam–, en 2018, 7,8 milions, i hem passat dels 93 milions en el 2017 a 101 milions en el 2018.

Estem actuant amb 158 places noves a través de l'estratègia de salut mental, i a través del concert social es generaran 68 places en vivendes tutelades de persones amb malaltia mental; 42 places en quatre vivendes, tres a Castelló i una a València; i quant als centres específics de malalts mentals, 26 places en un centre a Castelló; hem consolidat els centres propis amb 60 places i hem ampliat 30 places a través dels CRIS a Segorbe i a Vinaròs. Estes són les previsions que, junt amb les 479, signifiquen una ampliació de 637 places per a 2008.

També, hem incrementant en un milió d'euros la línia de pressupost per a prestacions econòmiques individualitzades, per a atenció a persones amb malalties mentals i diversitat funcional, i hem ampliat la línia de centres municipals per a l'atenció a la diversitat funcional un 17,23%.

Bé, també en este moment les persones amb malaltia mental poden gaudir de les estades vacacionals, que abans no tenien la possibilitat, i s'ha presentat el protocol de coordinació, d'educació i salut mental per a fer els vasos comunicants entre educació i serveis socials.

En resum, resumint molt ràpidament, estem modificant el mapa sanitari d'igualtat; estem establint conjuntament les derivacions i sol·licituds de places; estem fent plantejaments d'itineraris compartits a través de circuits sanitaris i socials; hem creat les comissions de treballs tècniques provincials de seguiment del pla; estem gestionant l'itinerari d'entrada i seguiment en les dos conselleries a través del pla d'atenció individualitzat, que açò és molt important, el pla s'adequa a les persones i no a l'inrevés; i hem establert com a col·lectius vulnerables els que han patit violència, de patologia dual, discapacitat intel·lectual, presos, infants o adolescents, etcètera.

Moltíssimes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, vicepresidenta.

La següent pregunta la formula la il·lustre diputada Marian Campello al conseller de transparència.

Senyoria, quan vosté vullga.

La senyora Campello Moreno:

Gràcies, president.

Bona vesprada, conseller.

Per fer-li la pregunta ens posarem un poc en antecedents.

Durant l'etapa Blasco –hui en presó– ja va existir un consell de ciutadania que durà alguns anys. Estava regulat per una llei, per un decret, una comissió interdepartamental i un pla director.

Durant la legislatura del 2011 al 2015, ja amb el senyor Blasco en el punt de mira dels tribunals, la participació passà al calaix de sastre de la presidència de Camps i més tard de la del senyor Alberto Fabra.

El mínim funcionament que es duia a terme durant l'etapa de Blasco quedà en res des del 2012 i no es tornà a convocar el consell de ciutadania.

Per simple inèrcia administrativa les úniques funcions que realitzaven de participació eren les ordres anuals de subvencions a entitats ciutadanes, als Cevox, les cases regionals o les entitats locals.

En l'últim ple de la legislatura anterior es va derogar la normativa de participació ciutadana, i és substituïda per una regulació mínima on bàsicament les polítiques en matèria de participació passen a ser unes quantes frases poètiques.

Tot i això, es crea el Consell de Participació Ciutadana sense cap regulació, no és nomena ni tan sols la composició de l'òrgan, n'eren quatre parets en mig d'un solar; per no poder no es pot ni convocar fins que no s'aprove un decret que ho regule. Exactament igual feren amb el consell de Centres Valencians en l'Exterior, els Cevox.

Esta és la infraestructura que el PP deixà al nou govern abans d'entrar. Cal recordar que la llei que derogà tota l'estructura en matèria de participació s'aprova en l'últim ple de l'última legislatura del Partit Popular. Amb el nou govern es regulen tant els Cevox com el Consell de Participació Ciutadana de la Comunitat Valenciana.

Amb el decret de funcionament, el consell de participació –digam– engega motors i comença a caminar; ara, es compta amb una àmplia diversitat d'entitats, és un òrgan paritari i, a més, es reuneix quan toca; ara, el consell de participació és una eina real entre la institució i la gent que avança cap a la plena ciutadania, en un marc de relació normalitzat, entre la societat civil i els seus òrgans de governança.

La paràlisi de la participació al País Valencià, senyor conseller, no era més que un símptoma del que les institucions valencianes estaven vivint per dins.

Hui, no tenim por a obrir les portes, no tenim por al control, a la crítica, a l'auditoria ciutadana constant; de fet, qualsevol govern democràtic, si no té res que amagar, hauria de tindre esta seguretat en articular la participació.

Sabem d'on veníem, sabem on estem, hui s'ha reconstruït la participació sobre eixes quatre parets immòbils que ens deixaren en mig d'un solar.

Per això, senyor conseller, li pregunte, ¿com està funcionant el Consell de Participació Ciutadana i de quina manera s'està col·laborant des de la conselleria?

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Li contestarà el conseller.

El senyor conseller de Transparència, Responsabilitat Social, Participació i Cooperació:

Moltes gràcies, senyor president.

Moltes gràcies, senyoria, per una pregunta que també permet donar a conèixer el funcionament humil. Jo crec que en estes coses cal ser molt humil quan una nova realitat es posa en marxa però –crec– a un ritme adequat. Ara detallaré.

Efectivament, aquest consell és el principal espai d'interlocució amb la societat civil per a desenvolupar la política autonòmica en matèria de participació. És, per tant, un òrgan cridat a ser una eina fonamental. No podem fer polítiques de participació ciutadana si no les fem conjuntament amb el teixit associatiu, és una incipient manera d'anar avançant en el camí de la codecisió.

Quan arribarem al govern efectivament ens trobarem amb el no-res en matèria de participació ciutadana. Com vosté ha detallat perfectament, en l'última decisió de la majoria del Partit Popular de l'anterior legislatura va ser, entre altres, arruïnar el que existia. És veritat que tampoc s'estava reunint, etcètera, en esta matèria.

La derogació d'estos instruments ens obligava a començar des de zero. No podíem tindre una relació institucionalitzada amb el sectors socials perquè no teníem òrgans de participació global. Existien, existixen diversos òrgans de participació sectorial però no global.

Efectivament, es va aprovar el Decret 190/2016, després d'un procés de forta negociació, pel que es regula el Consell de Participació Ciutadana, i queda adscrit a la nostra conselleria que té l'obligació d'impulsar-lo i dotar-lo dels mitjans necessaris perquè pugua funcionar.

Aquest consell té una doble vessant: per una banda, en la rendició de comptes, com a fòrum la societat pot avaluar i fer un seguiment dels instruments de la política de participació i foment de l'associacionisme, i així ho hem estat fent en els mesos i anys que ja funciona; d'altra banda, en l'elaboració de polítiques públiques assessorant i realitzant propostes en la matèria.

Però, també, té una altra vessant, que probablement és més difícil d'institucionalitzar però que a l'hora de la veritat és tan important, i és la de visibilitzar els moviments associatius. *(Algú tus)* No n'hi ha una autèntica participació democràtica de la societat civil sense una comunitat vertebrada, i això significa enfortir el moviment associatiu i afavorir el treball en xarxa.

Per això, s'ha concebut el consell de participació com a representant de tota la diversitat del teixit associatiu valencià adoptant un enfocament transversal, perquè la participació ha de ser efectivament transversal. Per això, els seus principis són: la preeminència del teixit associatiu, la paritat entre sexes, la representativitat, i la diversitat tan sectorial com territorial.

D'aquesta manera, s'ha previst –i es complix amb la normativa existent– un equilibri entre tres parts: representants de l'administració, perquè hem de ser un dels interlocutors; representants socials designats pels òrgans col·legiats de participació institucional, que ja existixen; i representants d'entitats ciutadanes. En eixe equilibri, o per a assegurar-ho, s'han establert mecanismes perquè n'hi haja sempre paritat i un major pes del teixit associatiu respecte de l'administració.

D'altra banda, per a garantir la diversitat i representativitat es van establir deu àmbits sectorials del món associatiu que hi havien d'estar presents.

Es va articular un procediment d'elecció que partia de la iniciativa de les entitats en cada àmbit, amb la presentació oberta de candidatures i avals. Eixe procés es va realitzar els primers mesos de l'any passat i han donat lloc a una composició molt completa i inclusiva.

Per tant, ha començat a ser un òrgan que funciona, i hem d'assegurar que funcione. Necessitem flexibilitat i continuïtat. En més d'un any s'ha reunit en tres ocasions, i este mes està previst, ja està convocada la pròxima reunió.

S'ha treballat al voltant d'assumpes com, més enllà d'algunes informacions puntuals, projectes normatius; política de subvencions; objectius de desenvolupament sostenible en les associacions; la planificació entre actuacions de foment de l'associacionisme; i el funcionament dels òrgans de participació institucional de La Generalitat.

S'han constituït grups de treball i comissions i s'han creat tres grups estables: u, que està avaluant i fent propostes de millora en les ordres de bases de subvencions; un altre dedicat a la regulació de la participació ciutadana en l'avantprojecte que s'està treballant sobre aquesta matèria; i un altre sobre estudi de pressupostos participatius.

Per tant, la resposta és que mos sentim humilment, moderadament satisfets perquè la màquina ha començat a funcionar i esperem que tinga una llarga vida.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor conseller.

La següent pregunta la formula la il·lustre diputada Cristina Cabedo a la consellera de justícia i administració pública.
(*Soroll de papers*)

Quan vosté vullga, senyoria.

La senyor Cabedo Laborda:

Bona vesprada.

Bona vesprada, senyora consellera.

La importància dels jutjats de violència contra la dona és, més enllà d'impartir justícia, el seu treball com a impacte social i de transformació ciutadana en el tractament i respecte que mereixem les dones. Açò es tradueix en una encara més elevada responsabilitat per part del seu personal, especialment si tenim en compte que de la seua gestió es pot derivar la salvaguarda o no de la vida de les dones.

Per això és preocupant veure situacions com la del jutjat de violència sobre la dona de Castelló, un dels jutjats més saturats de la Ciutat de Justícia, que ho era al gener, quan vam formular aquesta pregunta, també ho és ara perquè, segons ens han informat, encara no s'ha solucionat la seua qüestió, i és preocupant si tenim en compte que les denúncies per violència de gènere estan augmentat, vullc recordar que en l'últim any van augmentar un 17%.

En el cas d'aquest jutjat tenim, per una banda, el problema no resolt de la manca de lletrat de l'administració de justícia, atés que des de fa uns mesos la titular va marxar a un jutjat i a dia de hui la seua feina estan sent gestionada per altres lletrats que van fent tornos, però la vacant –tenim entés– encara no ha estat coberta.

Però, a això se li afegeix que el 16 de febrer una de les tramitadores també va deixar el jutjat per canviar de plaça, però en aquest cas aquesta plaça ha sigut amortitzada pel que no podem esperar a ningú que la substituïska.

Aquest preocupant dèficit és important si tenim en compte –com dic– no només la responsabilitat d'una qüestió de profunda sensibilitat sinó si tenim en compte que és l'únic òrgan especialitzat en aquest tipus de procediments penals i que, a més, han d'estar permanentment de guàrdia, pel que encara és més rellevant la necessitat de completar la seua plantilla.

Per això, senyora consellera, li pregunte, ¿quines mesures urgents pensa prendre la conselleria respecte a la mancança de personal per a evitar el col·lapse del jutjat de violència sobre la dona de Castelló, un dels més saturats de la Ciutat de Justícia?

Gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Li contestarà la consellera.

Té vosté la paraula, consellera.

La senyora consellera de Justícia, Administració Pública, Reformes Democràtiques i Llibertats Públiques:

Gràcies, president.

Molt bona vesprada.

Señora Cabedo, mire, me va permitir que le aclare que, según los datos del Consejo General del Poder Judicial, que es quien fija los módulos y los indicadores de la carga de trabajo, precisamente el juzgado exclusivo de violencia contra la mujer está por debajo de los indicadores de carga de trabajo que establece el órgano de gobierno de los jueces. Por tanto, no podemos hablar ni de juzgado saturado ni tampoco en riesgo de colapso.

Este juzgado, de los dieciséis juzgados exclusivos que hay en la Comunidad Valenciana, concretamente figura en el octavo lugar en cuanto a carga de trabajo. Mire usted, 1.060 diligencias previas han entrado a lo largo del año 2017, cuando los módulos del consejo mínimos de carga media asumible las cifra en 1.200 diligencias previas o bien 600 diligencias urgentes.

En segundo lugar, es importante también informarle que este juzgado cuenta con la plantilla adecuada fijada por el estándar determinado por la orden ministerial. Ni un tramitador de más, ni tampoco de menos, concretamente: dos gestores procesales, cuatro tramitadores, un auxilio judicial, todos además, señora Cabedo, titulares, no hay ni siquiera en este juzgado personal interino, ni tienen tampoco ningún tipo de disfunción por baja o cualquier otra circunstancia.

Por tanto, no entendemos, y lo respetamos –o sea, su valoración– que se esté hablando de sobrecarga o de situación de saturación de este juzgado.

Gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, consellera.

Senyora Cabedo, té vosté..., té vosté la paraula.

La senyora Cabedo Laborda:

Senyora consellera, li agraim la seua contestació.

La nostra pregunta ve a col·lació d'una pregunta que també intersindical ha presentat també a la seua conselleria, perquè